

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 458/22
6.9.2022 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу и жалби браниоца окривљеног, адвоката Александре Станисављевић, изјављеним против пресуде Основног суда у Лазаревцу К.бр. 413/21 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, дана 06. септембра 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Станисављевић и пресуда Основног суда у Лазаревцу К.бр. 413/21 од 01.03.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К.бр. 413/21 од 01.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати тако што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима предвиђеним одредбама ЗИКС-а, а без примене електронског надзора. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Оштећени ББ, ... ЗВТР "...” упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

На основу члана 264 став 4 и 266 ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, због одлуке о казни и одлуке о трошковима кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 4 ЗКП и члана 441 став 1 и 4 ЗКП, при чему се из садржине исте утврђује да побија и одлуку о имовинскоправном захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у дужем трајању, обавезати га да накнади трошкове кривичног поступка и обавезати да надокнади оштећеном ББ износ од 90.000,00 динара, а осталим оштећенима износ од 238.560,00 динара солидарно са окривљеним ВВ (...) и,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Станисављевић, из свих законских разлога, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и у односу на њеног брањеника донесе ослобађајућа пресуда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж бр. 490/22 од 19.05.2022. године предложио је да се жалба ОЈТ у Лазаревцу усвоји и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбеног предлога, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и да се предметна пресуда у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе и првостепену пресуду, те је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и изјашњење Апелационог јавног тужиоца, нашао:

-жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног у жалби је навела да првостепени суд у поновном поступку није поступио у складу са упутством Апелационог суда, није отклонио контрадикторности у погледу одлучних чињеница посебно оних битних за правилну квалификацију дела, већ је напротив спајањем поступака и позивањем сведока увео још већу конфузију како у поступак, тако и у образложење, које не садржи јасно образложење утврђених чињеница и подвођење истих под норме материјалног права, наводи да суд није анализирао све изведене доказе и није их све довео у међусобну везу, те извео несумњив закључак о томе да ли постоје докази који на несумњив начин поткрепљују тврдње тужилаштва да је окривљени извршио дело које му се ставља на терет, те потом даје сопствену анализу изведених доказа.

Насупрот жалбеним наводима, изрека побијане пресуде је разумљива и јасна, садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска

обележја кривичног дела у питању, а у образложењу исте о свим одлучним чињеницама дати су довољни и правилни разлози, који не садрже било какве противречности, нити пак постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Такође, првостепени суд је по оцени овог суда током законито спроведеног поступка извео све потребне доказе, које је правилно анализирао и оценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности. Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени суд је у побијаној пресуди посебну пажњу посветио провери навода одбране окривљеног АА и дао уверљиве и логичне разлоге за своју одлуку да прихвати признање окривљеног дато у полицијској станици у присуству браниоца, а да не прихвати измењену одбрану, између осталог и имајући у виду да је окривљени тврдио да приликом његовог саслушања у ПС Лазаревац није била присутна адвокатица, да би касније на претресу након суочења са истом ипак потврдио да је она била ту, а такође је тврдио да су га полицајци који су га испитивали тукли шамарима и викали на њега, да би потом суочен са сведоком ГГ изјавио да га нису они тукли већ неки други полицајци. Због наведеног се и по оцени овог суда одбрана окривљеног дата на главном претресу не може прихватити као уверљива и логична, имајући у виду и да је оповргнута осталим изведеним доказима, и у супротности са признањем окривљеног у полицијској станици, коме је суд основано поклонио веру.

У односу на сваку радњу извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ које је окривљеном стављено на терет, првостепени суд је дао довољне и логичне разлоге у свему прихватљиве и за овај суд. Тако је у односу на кривично дело учињено на штету оштећеног ДД, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, из исказа оштећеног утврдио да су прозор и метална врата били отворени, а околност да нису пронађени трагови подесног алата и трагови папиларних линија не доводе у сумњу правилност закључка првостепеног суда, имајући у виду да је окривљени у ПС Лазаревац дана 30.10.2015. године у присуству свог браниоца, признао извршење наведеног дела. Исто се односи и на кривично дело учињено на штету ЂЂ, с обзиром да бранилац окривљеног такође указује да на лицу места није затечен подесан предмет нити су пронађене папиларне линије. Међутим, увидом у записник о увиђају ПС Лазаревац од 22.05.2015. године са извештајем о форензичком прегледу са лица места Кт 115-237/2015 од 23.05.2015. године утврђено је да су улазна врата куће затечена закључана, са оштећењем у виду улубљења на средини врата у висини браве и разлупано једно стакло на двокрилним ПВЦ балконским вратима.

У односу на дело учињено на штету оштећеног ББ, бранилац окривљеног је истакао да је остало неутврђено којим то подесним предметном је савладан отпор на металној огради, што такође није од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да је оштећени ББ детаљно објаснио да је плац од наведене радње био огређен са три стране, док четврта страна није била ограђена али је са те стране терен неприступачан и није се могло ући, да је на огради видео отвор који је направљен тако што је метална жица одваљена и искривљена, док други делови ограде нису били оштећени и сигуран је да је тај отвор направљен претходног дана, чиме је и по оцени овог суда потврђена

правилност закључка првостепеног суда да је предметно кривично дело извршено на начин описан у изреци под тачком б.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе браниоца окривљеног којима се оспорава његова кривица и којима се у принципу полемише са оценом доказа од стране првостепеног суда, па налази да су ити без основа и без утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде. Околност да у првостепеном поступку није вештачена вредност одузетих ствари такође не доводи у питање правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, с обзиром да окривљеном није стављено на терет извршење квалификованог облика кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 2 КЗ чији битни елемент представља вредност украдених ствари која прелази износ од 450.000 динара, већ кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, чији битни елемент представља околност да је крађа извршена обијањем.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено квалификацијом противправне делатности окривљеног АА по члану 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ, закон је правилно примењен, о чему је првостепени суд у пресуди дао ваљане разлоге које овај суд у свему прихвата.

Испитујући првостепену одлуку у делу одлуке о казни, поводом жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од отежавајућих околности ценио је ранију осуђиваност окривљеног и то за истоврсно кривично дело, док је као олакшавајуће околности узео протек времена како од раније осуде (новембар 2013. године), тако и протек времена од извршења предметног кривичног дела (7 година) и личност окривљеног. Дајући овим околностим адекватан значај, првостепени суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од једне године и правилно оценио да се сврха кажњавања према овом окривљеном може остварити тако што ће изречену казну издржавати у просторијама у којима станује, у смислу члана 45 став 3 КЗ, што је прихватио и овај суд.

Наиме, и по оцени овог суда, изречена казна затвора у трајању од једне године коју ће окривљени АА издржавати у просторијама у којима станује, представља одговарајућу меру за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, а нарочито за постизање опште и специјалне превенције и изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе и поштовање закона, због чега се супротни жалбени наводи јавног тужиоца којима се предлаже строже кажњавање оцењују као неосновани.

Јавни тужилац жалбом побија и одлуку првостепеног суда да се оштећени ББ, ... ЗВТР “...” упуту на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева и предлаже да се пресуда и у том делу преиначи и окривљени обавезе да овом оштећеном накнади штету од 90.000,00 динара, као и да осталим оштећенима солидарно са окривљеним ВВ (...) накнади износ од 238.560,00 динара, не навевши које

законске одредбе је првостепени суд повредио у складу са чланом 441 став 3 ЗКП, а осим тога, остали оштећени нису ни истакли имовинскоправни захтев, због чега нема места примени 252 ЗКП. Такође се неосновано жалбом јавног тужиоца побија и правилност одлуке првостепеног суда да окривљеног ослободи одплаћања трошкова кривичног поступка, јер за доношење одлуке у смислу члана 264 став 3 ЗКП није неопходно да суд прибавља посебне доказе да окривљени заиста нема имовину.

Због свега изнетог, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић